

[Justitsministeren.]

skydeområdet fra flyvestation Ålborg følge kurser, der går over vandområder eller over ikke bebyggede eller kun spredt bebyggede landområder, og da uddannelsen i bombe-kastning er ganske nødvendig af hensyn til piloternes duelighed, skønnes der efter det foreliggende ikke at være tilstrækkelig anledning til at indstille disse øvelser.

Morten Larsen: Jeg takker den højtærede minister for det venlige og udførlige svar. Jeg vil gerne stille følgende tillægsspørgsmål til den højtærede minister: vil man ikke prøve på at forstå, at folk ovre i de lokale egne spørger, om den helt alvorlige episode skal indtræffe, før man træffer de helt rigtige sikkerhedsforanstaltninger?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlems sidste spørgsmål synes jeg led af den svagheit, at det ærede medlem ikke antydede, hvad man forstod ved helt sikre sikkerhedsforanstaltninger. Jeg opfattede — men det er måske forkert — det ærede medlem derhen, at han ønskede et forbud overhovedet mod øvelsesskydninger. Et sådant forbud vil aldrig kunne accepteres af forsvarsministeriet. Øvelser er nødvendige. Men alle sikkerhedsforanstaltninger vil blive truffet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gideon* til forsvarsministeren:

„Idet ministeren bedes redegøre for de retningslinjer med hensyn til begravelseshjælp m. v., der efter de gældende bestemmelser følges i tilfælde af, at piloter afgår ved døden under udførelse af deres hverv, spørges, om ministeren finder disse regler rimelige eller agter at søge gennemført en mere tilfredsstillende ordning?“

Gideon: Den sørgelige flyveulykke, som skete for godt en uge siden, og som medførte en ung flyers død, har gjort det spørgsmål, som jeg har stillet til den højtærede forsvarsminister, sørgelig aktuelt, selv om den ikke har forårsaget, at det blev stillet.

Der er ingen tvivl om, at disse flyveulykker, som med mellemrum indtræffer, og som vel desværre aldrig helt vil kunne undgås, men som forhåbentlig vil blive stadig

sjældnere, er genstand for en ganske særlig interesse i offentligheden. Fra flere sider har jeg modtaget henvendelser, der er foranlediget af, at man føler sig brøstholden over den, som man synes, karrige hjælp, der fra statens side ydes, navnlig for så vidt angår de unge, ugifte piloter, idet forældre eller andre pårørende bliver stillet over for betydelige økonomiske krav, hvis ulykken rammer en sådan pilot. Medens der til forulykkede gifte piloters enker ydes en efterindtægt i 6 måneder og derefter enkepension, er det helt anderledes for de ugiftes vedkommende. Lønudbetalingen ophører straks, men derimod ikke statens og kommunens skattekrav, og hele den økonomiske støtte, der ydes af staten, i hvis tjeneste de har sat livet til, består efter det for mig oplyste i, at der af direktoratet for ulykkesforsikring bliver udbetalt en begravelseshjælp på vistnok for tiden 472 kr. 50 øre, hvortil kommer, at der af forsvarsministeriet ydes et bidrag til dækning af særlige transportudgifter.

Det siger sig selv, at den udbetalte begravelseshjælp langtfra dækker udgifterne ved begravelsen, og det er oplyst over for mig, at i adskillige tilfælde har den afdødes kammerater måtte træde til med økonomisk støtte, endda til betaling af kisten, fordi den afdødes forældre eller andre pårørende ikke var således stillet, at de var i stand til at betale udgifterne ved begravelsen. Det er også meddelt mig, at en kammerat til den afdøde pilot, der kom med afdødes efterladenskaber og skulle blive, til begravelsen var overstået, selv skulle betale omkostningerne ved rejse og ophold, og at det tilsvarende har været tilfældet for den æresvagt, der skulle følge børen.

De af mig her gengivne oplysninger er meddelt mig af absolut troværdige mennesker, og skulle den højtærede forsvarsminister bekræfte rigtigheden af dem, må jeg sige, at staten her optræder på en måde, som den ikke ret vel kan være bekendt. Det er mit indtryk, at der i offentligheden i almindelighed gør sig fejlagtige opfattelser gældende om omfanget af den støtte, der ydes fra det offentliges side, og også af den grund har jeg fundet det rimeligt at bede den højtærede minister fremkomme med en redegørelse for, hvilke regler der gælder, og